

Storrumskontorer? Nej tak

Støj, unaturlig træthed og koncentrationsbesvær. Det er blot nogle af ulemperne ved storrumskontorer. Jens Christian Pedersen, projektleder ved KMD (tidligere Kommunedata), har arbejdet i flere miljøer, og han foretrækker de mindre kontorer

Jeg har, som ansat i en it-virksomhed, prøvet at arbejde i forskellige typer kontorer - fra enkeltmandskontor til et kontor, hvor vi sad omkring 30 personer, og min personlige erfaring og konklusion er helt klar: Jo færre personer på et kontor, jo bedre!

Hvad de optimale rammer er for at trives og være effektiv på en kontorarbejdsplads, er et spørgsmål, der ikke findes et entydigt svar på. Det afhænger af arbejdets karakter og i høj grad af den enkelte persons oplevelse af, hvad der fungerer bedst.

Der er delte meninger om, hvorvidt storrumskontorer er fremtidens arbejdsform, som skaber grobund for videndeling og samarbejde, eller om det er en løsning, som gør, at man kan få flere personer klemmt ind på færre kvadratmeter. Meningerne varierer både blandt såkaldte »eksperter« og os almindelige mennesker.

Ulemperne ved at arbejde i et storrumskontor er set med mine øjne flere end fordelene. Som projektleder har

jeg meget læsestof og planlægningsarbejde, hvilket kræver ro. Jeg kan ikke koncentrere mig fuldt ud, hvis der er støj og uro omkring mig, og det er der uundgåeligt i et kontor med mange mennesker. Et vist støjniveau kan ikke undgås, selv om der laves regler for, hvordan man viser hensyn i storrumskontorer (ingen højroret tale, latter eller radio osv.).

Selv om der bliver gjort meget for at støjdæmpe et stort rum, så er virkningen ofte begrænset. Det vil sige, at der

Jo færre personer på et kontor, jo bedre!

er en konstant uro med folk, der går forbi eller taler sammen. For mig betyder det, at jeg ikke så nemt kan finde den nødvendige ro, som jeg skal bruge for at kunne tænke kreativt.

For nogle kan det også opleves ubehageligt, at man i storrum har personer siddende både ved siden af sig og foran og bagved. Det giver en fornemmelse af ikke at have noget privatliv.

I erkendelse af de problemer, som storrum kan give, har mange virksomheder etableret nogle muligheder, som giver nogle alternative arbejdsformer. Mange steder er der mulighed for at

tage sit arbejde med ind i et læserum, som dog ikke altid er ledigt.

Muligheden for hjemmearbejdsplads bliver stadig mere udbredt, og der er mange fordele forbundet med det. Det er dog en hårfin balance, og fristes man til at arbejde for meget hjemme, går man glip af det sociale element ved at gå på arbejde.

Personligt oplever jeg en tendens til, at kvaliteten og effektiviteten i mit arbejde falder, når jeg arbejder i et storrumskontor. Jeg har brug for ro for at kunne koncentrere mig.

Videndeling og muligheden for tættere samarbejde med kolleger er blandt de væsentligste argumenter for storrumskontorer. Nogle kolleger fungerer sikkert fint med arbejdsformen; men for mig holder den ikke.

Jeg sidder ikke og lytter til andre, når jeg arbejder; men koncentrerer mig om mine opgaver. Når der skal viden deles, foretrækker jeg, at man indkalder de relevante personer til et møde eller opsøger dem, hvor de sidder, for at snakke med dem, eller naturligt deler viden, når man mødes i kantinen eller andre steder.

Jeg tror, at baggrunden for arbejds-givernes holdning i virkeligheden nok snarere er, at det er mere økonomisk fordelagtigt at bygge store kontorer uden skillevægge, end det er at lave mindre kontorer på samme kvadratmeterareal.

Derfor tror jeg også, at storrumskontorer er et modefænomen, som stille og roligt vil forsvinde igen. ■

SYNSPUNKT